KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. april 2008

om Ungarns påtænkte statsstøtte C 29/07 (ex N 310/06) i form af en kortfristet eksportkreditgaranti til SMV med begrænset eksportomsætning

(meddelt under nummer K(2008) 1332)

(Kun den ungarske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2008/718/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte eventuelle bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler [1] og under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Den 17. maj 2006 anmeldte de ungarske myndigheder elektronisk ovennævnte foranstaltning (i det følgende benævnt »foranstaltningen«) i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3. Anmeldelsen blev suppleret ved brev af 21. juni 2006, der blev registreret hos Kommissionen den 22. juni 2006.

(2) Ved brev af 1. august 2006, 30. oktober 2006 og 30. april 2007 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger, som Ungarn fremsendte ved brev af henholdsvis 12. september 2006, 21. marts 2007 og 30. maj 2007, der blev registreret hos Kommissionen på de samme datoer.

(3) Ved brev af 18. juli 2007 (i det følgende benævnt »beslutningen om indledning af proceduren«) meddelte Kommissionen Ungarn, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, med hensyn til foranstaltningen.

(4) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* [2]. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til foranstaltningen.

(5) Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra interesserede parter. De ungarske myndigheder fremsendte deres kommentarer ved brev af 21. september 2007.

2. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

2.1. Formål

(6) Det er formålet med foranstaltningen at yde kortfristede eksportkreditgarantier til finansiering af eksportforretninger, der gennemføres af SMV [3] med en årlig eksportomsætning på højst 2 mio. EUR (i det følgende benævnt »SMV med begrænset eksportomsætning«). Ungarn ønsker at gennemføre foranstaltningen i henhold til punkt 2.5 i »meddelelse fra Kommissionen til medlemsstaterne i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 1, med henblik på anvendelse af traktatens artikel 92 og 93 på kortfristet eksportkreditforsikring« [4] (i det følgende benævnt »meddelelsen om kortfristet eksportkreditforsikring« eller blot »meddelelsen«).

2.2. Betingelser for garantien

(7) Garantien for tilbagebetaling af et lån til finansiering af eksportforretninger kan ydes:

a) til små og mellemstore ungarske eksportvirksomheder med begrænset eksportomsætning for at forbedre deres muligheder for at optage lån i forretningsbanker. I så fald kan risiciene være knyttet direkte til sælger (dvs. den eksporterende SMV) og indirekte til køber

b) til udenlandske købere, som aftager varer og tjenester fra ungarske SMV med begrænset eksportomsætning, for at forbedre købernes muligheder for at optage lån i forretningsbanker. I så fald er risiciene knyttet direkte til køber. Der er ingen begrænsninger med hensyn til købers hjemland, dvs. at køber kan være etableret i et af de lande, som er opført i bilaget til meddelelsen, eller i andre lande. Der er heller ingen begrænsninger med hensyn til den udenlandske købers størrelse (dvs. at der kan være tale om en stor virksomhed).

[1] EUT C 234 af 6.10.2007, s. 18.
[2] Idem.
[3] Som defineret i den ungarske lov XXXIV af 2004. Denne definition af SMV er i overensstemmelse med de relevante kriterier i Kommissionens henstilling af 6.5.2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).
[4] EFT C 281 af 17.9.1997.

(8) De ungarske myndigheder fremfører, at garantien i begge tilfælde skal finansiere en eksportforretning. Garantien ydes for en periode på højst to år.

(9) Garantibeløbet må ikke overstige 70 % af eksportkontraktens værdi (minus et forskud på mindst 15 %) eller 70 % af det underliggende lån.

(10) Garantien kan ikke ydes til SMV med begrænset eksportomsætning, hvis de er under konkursbehandling, trådt i likvidation eller gået i betalingsstandsning. Der foreligger ingen oplysninger om, hvorvidt der findes sådanne begrænsninger for garantier til udenlandske købere.

Risikovurdering

(11) Ved garantier, der omfatter indenlandske risici (dvs. garantier til små og mellemstore eksportvirksomheder), afhænger garantipræmien af eksportvirksomhedens kreditværdighed og fastsættes på grundlag af et kreditvurderingssystem, som er opdelt i fem kategorier og bygger på såvel objektive kriterier som en subjektiv vurdering, der gennemføres i overensstemmelse med forretningsbankernes praksis.

(12) Ved garantier, der omfatter udenlandske risici (dvs. garanti til den udenlandske køber), opdeles køberne i risikokategorier på grundlag af det land, hvor de er etableret.

Garantipræmie

(13) Ifølge de ungarske myndigheder vil garantipræmien andrage mellem 0,5 % og 2,0 % om året.

(14) Derudover betales også et administrationsgebyr (engangsbeløb) på 0,1 % af det garanterede beløb.

(15) De ungarske myndigheder fremfører, at præmieindtægterne skal dække driftsomkostningerne ved ordningen og udbetaling i henhold til garantien. Præmierne tages op til vurdering hvert kvartal.

(16) De ungarske myndigheder har også meddelt, at der ikke findes garantidækning for den pågældende type risici på det ungarske marked. Som dokumentation fremlagde Ungarn erklæringer fra to ungarske forretningsbanker, der opererer på internationalt plan, om, at det ikke forvrider forretningsbankernes markedsaktiviteter at yde garanti til finansiering af eksportforretninger, der gennemføres af SMV med begrænset eksportomsætning, men at det gør dem mere risikovillige. Desuden fremlagde Ungarn erklæringer fra to store internationale eksportkreditforsikringsselskaber og et nationalt kreditforsikringsselskab om, at foranstaltningen opfyldte et behov på markedet, og at de ikke opererede på dette markedssegment.

2.3. **Det organ, der gennemfører foranstaltningen**

(17) Garantien ydes af den ungarske eksport-importbank (i det følgende benævnt »Eximbank«), som er et fuldstændig statsejet eksportkreditinstitut.

(18) Eximbank er omfattet af en statsgaranti, der dækker enhver forpligtelse, som anvendelsen af foranstaltningen måtte medføre.

2.4. **Retsgrundlag**

(19) Foranstaltningen er baseret på artikel 6, stk. 1, litra b), i lov XLII af 1994 om den ungarske eksport-importbank (Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról) og det ungarske kreditforsikringsinstitut (Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról) samt på artikel 1, stk. 2, og artikel 11/A(13) i regeringsdekret 85/1998 (V.6.).

2.5. **Budget**

(20) De garantier, som Eximbank skal yde i den toårsperiode, foranstaltningen skal gælde, andrager i alt 15 mia. HUF (60 mio. EUR).

2.6. **Varighed**

(21) Foranstaltningen skal gælde i to år efter, at Kommissionen har godkendt den.

2.7. **Begrundelse for indledning af den formelle undersøgelsesprocedure**

(22) I beslutningen om indledning af proceduren anførte Kommissionen, at foranstaltningen gav anledning til betænkeligheder, fordi Eximbanks eksportgaranti og den eksportkreditforsikring, der er omfattet af meddelelsen, tilsyneladende adskilte sig fra hinanden på en række punkter:

a) De dækker forskellige risikotyper. Mens eksportkreditforsikring altid dækker køberrisici (dvs. risikoen for at køberen ikke betaler leverandøren), dækker Eximbanks garanti til små og mellemstore eksportvirksomheder med begrænset eksportomsætning risikoen for, at eksportøren ikke tilbagebetaler et lån, hvilket i praksis indebærer, at der til eksportforretninger, som gennemføres af SMV med begrænset eksportomsætning, ydes støtte, som ikke udelukkende er forbundet med køberrisici. Eximbanks garanti kan også ydes til køberen (herunder store virksomheder) til dækning af køberrisici. Disse risici omfatter dog køberens misligholdelse af et kommercielt lån, mens eksportkreditforsikring dækker risikoen for, at den udenlandske køber ikke betaler for de indkøbte varer og tjenester. Det følger heraf, at garantien til den udenlandske køber giver denne større mulighed for at optage lån på gunstigere vilkår, mens eksportkreditforsikring ikke har en sådan virkning.

b) I Ungarn er de pågældende to aktiviteters retsgrundlag veldefinerede og forskellige: en garanti er en finansiel tjeneste, der udelukkende kan ydes af finansieringsinstitutter, mens forsikringsvirksomhed kun kan udøves af et forsikringsselskab, der er omfattet af forsikringsloven. Dette kan måske være en forklaring på eksportkreditforsikringsselskabernes erklæringer om, at de ikke opererer inden for det markedssegment, der vedrører eksportkreditgarantier (for det kan de faktisk ikke i henhold til loven). De to ungarske bankers erklæringer er også tvetydige, fordi Eximbanks garanti vil formindske de risici, de ellers skal bære, og det ser således ud til, at de kan drage fordel af en sådan foranstaltning.

(23) Hvis meddelelsen ikke finder anvendelse, vil foranstaltningen kunne indebære statsstøtte til eksport (både i og uden for Fællesskabet), hvilket er uforeneligt med fællesmarkedet. Kommission har altid modsat sig eksportstøtte i samhandelen mellem medlemsstaterne, og støtte til eksport uden for Fællesskabet kan også påvirke konkurrencen inden for Fællesskabet.

(24) Selv om eksportkreditforsikring og Eximbanks garanti kunne sidestilles, og meddelelsen kunne anvendes, ville der stadig gøre sig en række problemer gældende. Siden Kommissionen den 22. januar 2007 godkendte foranstaltning N 488/06 — »Eksportkreditforsikring til SMV med begrænset eksportomsætning« for en periode på to år, har MEHIB (det andet statsejede eksportkreditinstitut i Ungarn) allerede ydet kortfristet eksportkreditforsikring for de risici, SMV med begrænset eksportomsætning er udsat for, og derfor findes denne type dækning allerede på markedet. Hvis man tillader to statsstøttede eksportkreditinstitutter at levere tjenester og etablere et kundegrundlag inden for dette markedssegment, kan det desuden gøre det vanskeligt for andre virksomheder at komme ind på markedet.

3. UNGARNS BEMÆRKNINGER

(25) Kommissionen modtog ingen bemærkninger til sin beslutning om indledning af proceduren fra andre interesserede parter. Bemærkningerne fra de ungarske myndigheder kan kort sammenfattes således:

a) Ungarn er enig i, at forsikring altid dækker køberrisici, mens Eximbanks garanti til små og mellemstore eksportvirksomheder med begrænset eksportomsætning dækker risikoen for, at eksportøren ikke tilbagebetaler et lån. Ungarn mener dog, at der selv i sidstnævnte tilfælde hovedsagelig er tale om køberrisici, da tilbagebetalingen af de lån, små og mellemstore eksportvirksomheder optager, hovedsagelig afhænger af, om køberen betaler for de indkøbte varer.

b) Ungarn er enig i, at de risici, der dækkes af eksportkreditforsikring, afviger fra de risici, som dækkes af Eximbanks garanti til den udenlandske køber. Desuden henviser Ungarn til forretningsbankernes praksis, der består i, at garantier bedømmes mere fordelagtigt end forsikring som sikkerhed for lån, idet forsikringsselskaberne ofte afslår at betale med den begrundelse, at der er tale om en kommerciel uoverensstemmelse.

c) De ungarske myndigheder påpeger, at de fremsendte de erklæringer fra forsikringsselskaberne, som Kommissionen allerede havde godkendt i forbindelse med foranstaltning N 488/2006. Ungarn er endvidere enig i, at Eximbanks garanti vil formindske de risici, forretningsbankerne ellers skulle bære, og at forretningsbankerne derfor afgav erklæringer som interesserede parter.

d) Ungarn oplyser, at ordningen ikke vil blive anvendt parallelt med den eksisterende eksportkreditforsikringsordning N 488/06 i forbindelse med samme eksportforretning. Ungarn understreger også, at et enkelt eksportkreditinstitut ikke kan yde dækning til alle SMV med begrænset eksportomsætning, og at der i så fald kan ske en skadelig udvælgelse mellem dem. Ungarn hævder også, at Eximbanks garantiordning vil gøre det muligt for forretningsbankerne at opnå erfaringer med hensyn til de involverede risici og at opbygge et kommercielt marked for eksportkreditgarantier over en periode på to-tre år.

e) Ungarn fremfører, at reglerne for mellem- og langfristede eksportkreditter [1] også gælder for eksportkreditforsikring, garantier og refinansiering. Det er derfor ikke rimeligt at fortolke meddelelsen om reglerne for kortfristet eksportkreditforsikring således, at den kun omfatter forsikring og ikke andre kortfristede forretninger, fordi dette vil medføre forskelsbehandling af institutter, der yder eksportkreditgarantier.

4. VURDERING AF FORANSTALTNINGEN

(26) Anmeldelsen vedrører kun en del af Eximbanks offentlige virksomhed, nemlig garantiordningen for eksportkontrakter. Vurderingen af denne garantiordning foregriber derfor ikke Kommissionens eventuelle vurdering af forholdet mellem staten og Eximbank generelt eller af andre af Eximbanks produkter.

4.1. Anvendelse af meddelelsen om kortfristet eksportkreditforsikring

(27) De ungarske myndigheders argumenter (sammenfattet i betragtning 25 ovenfor) fjerner ikke de betænkeligheder, som Kommissionen oprindelig gav udtryk for:

a) I beslutningen om indledning af proceduren anførte Kommissionen, at Eximbanks garantier til små og mellemstore eksportvirksomheder med begrænset eksportomsætning, ikke udelukkende dækker køberrisici i modsætning til, hvad der er tilfældet med eksportkreditforsikring. Denne forskel bekræftes tilsyneladende af de ungarske myndigheder, idet de fremfører, at risikoen for, at små og mellemstore eksportvirksomheder ikke tilbagebetaler et lån, ikke udelukkende, men hovedsagelig afhænger af køberen.

b) I beslutningen om indledning af proceduren anførte Kommissionen også, at de risici, der dækkes af Eximbanks garanti til den udenlandske køber, og de risici, der dækkes af eksportkreditforsikring, adskiller sig fra hinanden. Dette modbevises ikke af Ungarns argumenter.

c) I beslutningen om indledning af proceduren blev det fastslået, at de kommercielle forsikringsselskabers erklæringer om, at de ikke opererer inden for dette specifikke segment af garantimarkedet, er irrelevante, da det er fastsat ved lov, at de ikke må yde garantier. I sag N 488/06 var de samme erklæringer relevante, fordi der i dette tilfælde var tale om kortfristet eksportkreditforsikring.

d) Kommissionen fremførte i beslutningen om indledning af proceduren, at en yderligere foranstaltning kunne give små og mellemstore ungarske eksportvirksomheder med begrænset eksportomsætning flere fordele, selv om de to instrumenter (garanti og forsikring) ikke blev anvendt i forbindelse med samme eksportforretning. Dette bliver tilsyneladende bekræftet af de ungarske myndigheder, som har oplyst, at forretningsbankerne generelt er mere villige til at acceptere en garanti som sikkerhed for et lån, hvilket betyder, at mulighederne for at opnå sådanne garantier giver SMV yderligere fordele.

e) De regler for mellem- og langfristede eksportkreditter, som Ungarn henviser til, bygger på traktatens bestemmelser om handel med tredjelande (traktatens artikel 132). Som fastslået af EF-Domstolen, kan de derfor ikke udelukke anvendelsen af EF-traktatens statsstøtteregler. [2] Desuden har meddelelsen om kortfristet eksportkreditforsikring det erklærede mål at fjerne statsstøttebetinget fordrejning af konkurrencen inden for sektoren for eksportkreditforsikring, hvor der er konkurrence mellem offentlige og private eksportkreditforsikringsselskaber, dvs. at meddelelsen kun omhandler og finder anvendelse på forsikring.

(28) De ungarske myndigheders bemærkninger bekræfter den fortolkning, der er anlagt i beslutningen om indledning af proceduren, nemlig at Eximbanks garanti på vigtige punkter adskiller sig fra eksportkreditforsikring. Foranstaltningen kan derfor ikke vurderes på grundlag af meddelelsen om kortfristet eksportkreditforsikring.

4.2. Spørgsmålet om statsstøtte

(29) Da foranstaltningen ikke kan vurderes på grundlag af meddelelsen om kortfristet eksportkreditforsikring, skal det fastslås, om den kan betragtes som statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1 [3].

[1] Rådets direktiv 98/29/EC af 7.5.1998 om harmonisering af de væsentligste bestemmelser vedrørende eksportkreditforsikringsdækning af mellem- og langfristede forretninger.

[2] Sag C-142/87, Belgien mod Kommissionen (Tubemeuse), Sml. 1990 I, s. 959, præmis 32.

[3] Kommissionen bemærker, at ordningen heller ikke falder ind under »garantimeddelelsen« (EFT C 71 af 11.3.2000). Garantimeddelelsen finder ikke anvendelse på eksportkreditgarantier, jf. punkt 1.2. Da foranstaltningen omfatter garanti for, at lån, der optages til finansiering af en eksportforretning, ikke tilbagebetales, mener Kommissionen ikke, at garantimeddelelsen kan anvendes.

(30) For at en foranstaltning kan falde ind under EF-traktatens artikel 87, stk. 1, skal den opfylde følgende fire kriterier:

— den skal indebære brug af statsmidler

— den skal give støttemodtageren en selektiv fordel

— den skal påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne

— den skal true med at fordreje konkurrencen.

Brug af statsmidler

(31) Foranstaltningen må tilskrives staten, da den gennemføres af et statsejet eksportkreditinstitut, der er oprettet med statsmidler, gennemfører transaktioner i henhold til retsforskrifterne, og er omfattet af en statslig modgaranti for de pågældende risikotyper.

Økonomisk fordel

(32) Garantipræmien fastsættes på grundlag af et risikovurderingssystem, hvilket normalt indebærer et højere præmie for kunder, der frembyder større risici. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at risikovurderingssystemet tager hensyn til en lang række faktorer i forbindelse med indenlandske risici, men kun anvender et kriterium, når der er tale om udenlandske risici (nemlig købers hjemland).

(33) De ungarske myndigheder hævder, at de præmier, der skal opkræves, er i overensstemmelse med den markedspræmie, som opkræves af internationale kommercielle forsikringsselskaber eller garanter for den pågældende type risici. Ungarn har dog ikke påvist, (f.eks. på grundlag af uafhængige oplysninger eller en uafhængig undersøgelse), at de præmier, der fastsættes ved risikovurderingen, faktisk er tilpasset efter markedsniveauet.

(34) Det skal vurderes som et positivt aspekt, at garantipræmierne dækker driftsomkostningerne ved ordningen og udbetaling i henhold til garantien. Ungarn har dog ikke dokumenteret dette.

(35) Desuden fremfører de ungarske myndigheder, at der ikke findes nogen garantidækning for den pågældende risikotype på det ungarske marked. Foranstaltningen medfører derfor også en økonomisk fordel ved, at den giver garantidækning, som ellers ikke ville findes på markedet.

(36) De ungarske myndigheder har ikke fremsat bemærkninger til disse aspekter. Kommissionen mener derfor, at foranstaltningen giver støttemodtagerne en økonomisk fordel.

Selektivitet

(37) Foranstaltningen er selektiv, fordi den kun vedrører eksportforretninger, der gennemføres af SMV med begrænset eksportomsætning, og fordi den årlige finanslov fastsætter en samlet grænse for det beløb, Eximbank må garantere, og som staten stiller modgaranti for.

Påvirkning af konkurrencen og samhandelen

(38) Foranstaltningen vil kunne påvirke konkurrencevilkårene og samhandelen mellem medlemsstaterne, da den er direkte knyttet til eksportforretninger, der gennemføres af SMV med begrænset eksportomsætning. Eksporten inden for Fællesskabet er heller ikke udelukket.

(39) Foranstaltningen skal derfor betragtes som statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

4.3. **Foranstaltningens forenelighed med fællesmarkedet**

(40) Statsstøtte kan erklæres forenelig med fællesmarkedet, hvis den kan være omfattet af en af EF-traktatens undtagelsesbestemmelser. Artikel 87, stk. 2, omhandler støtte, som automatisk er undtaget fra det generelle forbud mod statsstøtte, men det er indlysende, at ingen af disse undtagelser kan anvendes i den foreliggende sag.

(41) Artikel 87, stk. 3, omhandler fire tilfælde, hvor statsstøtte kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet. Artikel 87, stk. 3, litra a), vedrører støtte til fremme af den økonomiske udvikling i ugunstigt stillede områder. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at garantibetingelserne i den foreliggende sag ikke er differentieret efter, hvor tilbagestående den region er, hvor de små og mellemstore eksportvirksomheder opererer. Desuden omfatter ordningen hele det ungarske territorium, mens det i henhold til det gældende regionalstøttekort for Ungarn for 2007-2013 [1] kun er en del af Ungarn, der er støtteberettiget efter artikel 87, stk. 3, litra a). Foranstaltningen opfylder heller ikke andre betingelser i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013 [2]. Denne undtagelsesbestemmelse kan derfor ikke anvendes i det foreliggende tilfælde.

[1] N 487/06 — Kommissionens brev af 13.9.2006, (EUT C 256 af 24.10.2006, s. 7).
[2] EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13.

(42) Efter artikel 87, stk. 3, litra b), kan støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi, betragtes som forenelig med fællesmarkedet. Denne bestemmelse kan ikke anvendes i den foreliggende sag. Det samme gælder artikel 87, stk. 3, litra d), der vedrører støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven.

(43) I artikel 87, stk. 3, litra c), er det fastsat, at støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Kommissionen har i en række retningslinjer og meddelelser redegjort for, hvordan den agter at anvende denne artikel. Da ingen af dem kan anvendes i den foreliggende sag, skal eventuel statsstøtte i forbindelse med foranstaltningen vurderes direkte på grundlag af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

(44) I denne forbindelse skal det bemærkes, at der i forvejen eksisterer en eksportforsikringsordning til fordel for eksportforretninger, som gennemføres af SMV med begrænset eksportomsætning, og at den er blevet godkendt af Kommissionen ([1]) i henhold til meddelelsen om kortfristet eksportkreditforsikring. Kommissionen mener ikke, at Ungarn har påvist, at der var behov for endnu et instrument til fordel for eksportforretninger, som gennemføres af SMV med begrænset eksportomsætning.

(45) Desuden skal Kommissionen erindre om, at den principielt modsætter sig eksportstøtte i samhandelen mellem medlemsstaterne, da eksportstøtte direkte påvirker konkurrencen på markedet mellem konkurrerende potentielle leverandører af varer og tjenester. Da eksportstøtte er uløseligt forbundet med den underliggende handelstransaktion, vil den mærkbart kunne påvirke samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Kommissionen har klart angivet i sine tidligere beslutninger ([2]), at garantier, der tilbydes til en pris, som er lavere end markedsprisen, i forbindelse med eksportkontrakter inden for Fællesskabet, skal betragtes som eksportstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet. Desuden kan medlemsstaternes støtte til deres eksport til tredjelande også påvirke konkurrencen inden for Fællesskabet.

5. KONKLUSION

(46) Af ovenstående årsager konkluderer Kommissionen, at foranstaltningen indebærer statsstøtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Da foranstaltningen ikke fremmer udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner uden at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, kan den ikke begrundes i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og er derfor ikke forenelig med fællesmarkedet. Eftersom foranstaltningen ikke er gennemført, er det ikke nødvendigt at tilbagesøge statsstøtten —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Ungarns påtænkte statsstøtte i form af en kortfristet eksportkreditgaranti til SME med begrænset eksportomsætning er uforenelig med fællesmarkedet.

Støtten kan derfor ikke ydes.

Artikel 2

Ungarn underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Republikken Ungarn.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 2008.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen

([1]) Statsstøttesag N 488/06.

([2]) Kommissionens beslutning af 17.5.1982 om rentetilskud i forbindelse med eksportkreditter ved eksport fra Frankrig til Grækenland efter dette lands tiltrædelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 159 af 10.6.1982, s. 44). Kommissionens beslutning af 27.6.1984 om den franske regerings planer om at yde franske eksportører en særlig valutakurssikring i forbindelse med licitationen over opførelsen af et kraftværk i Grækenland (EFT L 230 af 28.8.1984, s. 25).